

§ 10. Embedsmænds Hustruer, som efter denne Lov ikke længer ere pensionsberettigede, men ifølge de hidtil gældende Regler allerede have erhvervet Adgang til Pension inden Lovens Udgivelse, beholde for deres Personer Adgang til en Pension af den tilforn for hver især sædvanlige Størrelse.

§ 11. Enkepension ophører:

1. naar Enken indgaar nyt Ægteskab;
2. naar hun tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke;
3. naar hun i 3 Aar ikke har hævet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring;
4. naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. — Naar en Enkepension er ophørt derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faa den samme Pension, naar hun igen bliver Enke.

§ 12. Reglerne for Præsters og disses Enkers Pension fastsættes ved særlig Lov. — Ligeledes bliver Pensionen for de i Kolonierne ansatte Embedsmænd og deres Enker at fastsætte ved særlig Lov*). — Indtil disse Love ere givne, beholde saavel Præster og Præsteenker, som koloniale Embedsmænd og deres Enker den samme Adgang til Pension, som de hidtil har haft.

§ 13. Fader- og moderløse Børn af pensionsberettigede Embedsmænd kan Kongen tilstaa hver en Pension af 20 Rbd. til 100 Rbd. aarlig, forsaavidt og saalænge de dertil ere trængende og værdige; dog ikke ud over deres 18de Aar; deres Trang og Værdighed maa aarligt godtgøres for Finansministeriet.

§ 14. Naar en Pension eller Vartpenge ikke i et helt Aar er hævet, hjemfalder Beløbet for det Aar til den Kasse, hvorpaa samme er anvist.

34. Pensionslov af 24. Februar 1858.

§ 1. Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.

Lovgivningen bestemmer, hvilke Embedsmænd udnævnes af Kongen; men hvor saadan Lovbestemmelse mangler, vil dette ske i det hidtil gældende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gældende Regler ikke har givet Adgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gældende Regler har givet Adgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal have Krav paa Pension efter de i nærværende Lov indeholdte almindelige Regler.

Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i de finansielle Love.

Udnævnelser paa Tid eller paa Opsigelse give ikke Pensionsret.

§ 2. Pensionen afholdes af Statskassen, forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gældt, eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.

Civillisten og det kongelige Huses Apanager bære hver især de dem vedkommende Pensioner.

Ved Tronskifte eller ved de forinden 5te Januar 1851 fastsatte Apanagers Ophør bestemmes det hver Gang ved særlig Lov, hvilke Pensioner Statskassen i den Anledning skal udrede; dog kan dette, hvad den nuregerende Konges Civilliste angaar, ogsaa ske ved Lov forinden Tronskiftet.

§ 3. Ministrenes Pensioner bestemmes efter de almindelige Pensioneringsregler, dog forbeholdes Kongen Ret til at fastsætte Pensionen højere, kun at det i nærværende Lov foreskrevne Maksimum ej overskrides.

§ 4. Pensionen beregnes efter Vedkommendes hele Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand i forskellige Stillinger og efter Gennemsnitsbeløbet af de Embedsindtægter, som han har haft i de sidste 5 Aar før Afskedigelsen eller i hele sin Tjenestetid, saafremt denne ikke har varet i 5 Aar. For Officerer og de med dem i

*) Se Lov 4. December 1863.